

וירדו בדגת הים ובעוף השמים
 ובבהמה ובכל הארץ, וכל
 בתחיתונים, ואפלו בכל הקלפות
 של הצד האחר התלבשה, לקיים
 בה ומלכותו בכל משלה, ובכל
 מה שהתלבשה נכללה (נקראה)
 בשמו, הרי פאן אדם של עשייה
 ויצירה.

האדם של בריאה פרשהו על
 תפארת. מה זה בצלמו? בצלם,
 שתי דמיות שלו למעלה, אלא (אל)
 הן וא"ו, שתי ווי"ן, הם שתי
 דמיות של א שהוא אדם של
 האמצע, ששכינה העליונה היא
 דמות אדם עליון, שהיא חכמה
 עליונה, ושכינה התחתונה - דמות
 אדם, שהוא העמוד האמצעי.

ועוד, העמוד האמצעי בדמות
 הכתר, וזה אדם של בריאה, ואדם
 של יצירה - צדיק בדמות של
 חכמה, ומשום זה ויהו"ה נתן
 חכמה לשלמה, שהוא צדיק ברית
 שלום שלם ה', ושכינה תחתונה
 - אדם של עשייה, הדמות של
 השכינה העליונה, והכל אמת,
 (השכינה ודאי נכללת בכל), ומשום זה
 לפעמים נקראת נשר לפעמים
 חיה. לפעמים יונה, לפעמים
 צפור, בכל מה ששולטת נקראת
 בשמה, וכעשבים נקראת שושנה,
 עץ פרי עשה פרי, וכששולטת על
 הארץ נקראת ארץ, וכששולטת
 על הים נקראת ים על שמו,
 וכששולטת על ההרים נקראת
 סלע, אין בריה בעולם ששולטת
 עליה שלא נקראת בשמה, אבל
 עם כל זה ששולטת על הכל,
 עושה הפרדה בין הדרגות שהן
 מזו ופרי, לבין הקלפות של הצד
 האחר שהן פקלפות האגוז
 שמכסות על המזח, וסוד הדבר -
 ובדל אלה"ם בין האור ובין
 החשך. אוי למי שמערב את
 קלפות הצד האחר עם הדרגות
 של צד הטהרה.

ובבהמה ובכל הארץ, אתכלילת בתתאין,
 ואפילו בכל קליפין דסטרא אחרא אתלבשת,
 לקיימא בה ומלכותו בכל משלה, ובכל מה
 דאתלבשת אתכלילת (נ"א אתקריאת) בשמיה,

הא הכא אדם דעשייה ויצירה.
 אדם דבריאה אוקמוהו על תפארת, מאי
 בצלמו, בצלם, תרין דיוקנין דיליה
 לעילא, אלא (ס"א אלון) אינון וא"ו תרין ווי"ן,
 אינון תרין דיוקנין דא דאיהו אדם
 דאמצעיתא, דשכינתא עלאה איהי דמות אדם
 עלאה דאיהו חכמה עלאה, ושכינתא תתאה
 דמות אדם דאיהו עמודא דאמצעיתא.

ועוד, עמודא דאמצעיתא בדיוקנא דכתר
 ודא אדם דבריאה, ואדם דיצירה צדיק
 בדיוקנא דחכמה, ובגין דא (מלכים א ה כו) ויהוה
 נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום
 שלם ה', ושכינתא תתאה אדם דעשייה דמות
 דשכינתא עלאה וכלא קשוט, (ושכינתא ודאי
 אתכלילת בכלא), ובגין דא זמנין אתקריאת נשר,
 זמנין חיה. (דף ק"ז ע"ב) זמנין יונה, זמנין צפור,
 בכל מה דשליטא אתקריאת בשמיה,
 ובעשבין אתקריאת שושנה, עץ פרי עושה
 פרי, וכד שלטא על ארעא אתקריאת ארץ,
 וכד שלטא על ימא אתקריאת ים על שמיה,
 וכד שלטא על טורין אתקריאת סלע, לית
 בריה בעלמא דשליטא עליה דלא אתקריאת
 בשמיה, אבל עם כל דא דשליטא על כלא,
 עבדת אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא
 ואיבא, לקליפין דסטרא אחרא דאינון
 פקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא, ורזא
 דמלה (בראשית א ד) ויבדל אלה"ם בין האור
 ובין החשך, ווי ליה למאן דמערב קליפין
 דסטרא אחרא עם דרגין דסטרא דדכיו.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון).

וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה אֲשֶׁתוֹ וכו' (שם ד א), וְכִי
 לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע בָּהּ עַד הֵיכָא זְמַנָּא,
 אֲלֵא מִיּוֹמָא דְאִתְחַרַּב בֵּי מַקְדָּשָׁא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לֹא אִתְיַחַד בְּשִׁכְיִנְתִּיהּ בְּיוֹמֵי דְחוּל, וְלֹא
 הוּוּ יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּמוּדַעַן תּוֹקֶפֶיהּ בְּיוֹמֵי דְחוּל,
 בְּגִין דְּמִמְשָׁלָה דְעָבַד וְשִׁפְחָה בְּהוֹן, בְּתַר
 דִּיתְעַבְרוּן מֵעֲלָמָא מִיַּד וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת
 אֲשֶׁתוֹ וּבִהֵיכָא זְמַנָּא (ישעיה יא ט) כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ
 יְדַעָה אֶת יְהו"ה, וּבִהֵיכָא זְמַנָּא אֲתַקְיִים
 קָרָא (ירמיה לא לג) כִּי כָלָם יִדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם
 וְעַד גְּדוּלָם, (זכריה יד ט) וּבְיָוִם הַהוּא יִהְיֶה יְהו"ה
 אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

דְּבַר אַחַר וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה אֲשֶׁתוֹ וַתְּהַר
 וַתֵּלֵד אֶת קַיִן, יָדַע וַדַּאי כְּגוֹן (אסתר ד א)
 וּמְרַדְכֵי יָדַע, אֵית יְדִיעָה לְטַב וְאֵית יְדִיעָה
 לְבִישׁ, בְּזְמַנָּא דְאוֹלִידַת לְקַיִן יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה הַהוּא זוּהֵמָא, וְעַד הַהוּא אַתְר דְּמִטֵּי
 וְאִתְפְּשֵׁט הַהוּא זוּהֵמָא בְּכָל דְרִין, וַתֵּלֵת
 גְּלַגּוּלִי, עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִי
 יִפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, בְּתַר דִּיתַגְבַּר
 בְּיַצְרִיהּ דְלֹא עָבִיד חֲטָאָה, וְהָאִי יְדִיעָה דְקַיִן
 אִיהוּ דְאִתְגַּלִּי לִיה עַד הַהוּא אַתְר דְאִתְפְּשֵׁט,
 דְעֲלִיהּ אֲתַמַּר (ישעיה יד כט) כִּי מִשְׁרֵשׁ נָחַשׁ יֵצֵא
 צָפַע, בְּגִין דְאִיהוּ מִשְׁרֵשׁ נָחַשׁ דְאֵטִיל זוּהֵמָא
 בְּחוּה, מְלֵאן הַמּוֹת דְגָרִים מִיְתָה לְאָדָם וּלְכָל
 דְרִין דִּילִיהּ, הֵכִי, הָאִי דְרַפְיָה לְקַטְלָא, וּבְגִין
 דָּא קָטִיל לְהַבֵּל.

וְהָאִי זוּהֵמָא דְאִתְנַטִּיל מְגִייה אִיהִי לִילִי"ת
 אִימָא דְעָרַב רַב, עֲלֵה אֲתַמַּר (משלי ה
 ה) רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְכו', דְאִיהִי סַם מְוֹת
 דְאֵל אַחַר דְאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהִי אִיבָא דִילִיהּ,
 גַּם לְרַבּוֹת אֵל אַחַר, נָחַשׁ בְּגִינָה אֲתַמַּר (בראשית

כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה

הלשון)

וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה אֲשֶׁתוֹ וכו',
 וְכִי לֹא יָדַע אוֹתָהּ עַד אוֹתוֹ הַזְּמַן?
 אֲלֵא מִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִתְיַחַד עִם
 שְׁכִינְתּוֹ בַּיּוֹם הַחַל, וְלֹא הָיוּ
 יִשְׂרָאֵל מְכִירִים אֶת כַּחוּ בַּיּוֹם
 הַחַל, מִשּׁוּם שְׁמִמְשָׁלַת הָעָבֵד
 וְהַשִּׁפְחָה בְּהֵם, אַחַר שִׁיעֲבָרוּ מִן
 הָעוֹלָם, מִיַּד וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת
 אֲשֶׁתוֹ, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, כִּי מְלָאָה
 הָאָרֶץ יְדַעָה אֶת יְהו"ה, וּבְאוֹתוֹ
 זְמַן יִתְקַיֵּם הַפְּתוּב כִּי כָלָם יִדְעוּ
 אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָם, וּבְיָוִם
 הַהוּא יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ
 אֶחָד.

דְּבַר אַחַר, וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה
 אֲשֶׁתוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֵד אֶת קַיִן, יָדַע
 וַדַּאי, כְּמוֹ וּמְרַדְכֵי יָדַע. יֵשׁ יְדִיעָה
 לְטוֹב וְיֵשׁ יְדִיעָה לְרָע. בְּזְמַן
 שְׁהוֹלִידָה אֶת קַיִן, יָדַע אֶת כָּל
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, אוֹתָהּ זְהֵמָה, וְעַד
 אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמַגִּיעָה וּמִתְפַּשְּׁט
 אוֹתָהּ זְהֵמָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת.
 וְשִׁלְשָׁה גְלַגּוּלִים, עֲלִיהֶם נֹאמַר
 הֵן כָּל אֱלֹהִי יִפְעַל א"ל פְּעַמִּים
 שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, אַחַר שִׁיתַּגְבַּר
 בְּיַצְרוֹ, שְׁלֵא עוֹשָׂה חֲטָא,
 וְהַיְדִיעָה הַזֹּאת שֶׁל קַיִן הִיא
 שְׁהִתְגַּלְתָּה לוֹ עַד אוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁהִתְפַּשְּׁטָה, שְׁעָלִיו נֹאמַר כִּי
 מִשְׁרֵשׁ נָחַשׁ יֵצֵא צָפַע, מִשּׁוּם
 שְׁהוּא מִשְׁרֵשׁ נָחַשׁ שְׁהִטִּיל זְהֵמָה
 בְּחוּה, מְלֵאן הַמּוֹת שְׁגָרַם מִיְתָה
 לְאָדָם וּלְכָל הַדּוֹרוֹת שְׁלוֹ, כִּף זֶה
 דְרַכּוֹ לְהַרְגַּ, וּמִשּׁוּם זֶה הַרְגַּ אֶת
 הַבֵּל.

וְהַזְהֵמָה הַזֹּאת שְׁנִטְלָה מִמְּנוֹ הִיא
 לִילִי"ת, אִמָּם שְׁל הָעָרַב רַב,
 עֲלִיהּ נֹאמַר רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת
 וְכו', שְׁהִיא סַם הַמּוֹת שֶׁל אֵל
 אַחַר שְׁהוּא סַמָּא"ל, וְהִיא הַפְּרִי
 שְׁלוֹ, גַּם - לְרַבּוֹת אֵל אַחַר,